

revideres inden seks Aar efter, at Indlemmelsen er fuldbyrdet. Der er sket mange Henvendelser til Indenrigsministeren om, at han vilde gøre sit til, at denne Revision kunde blive foretaget i rette Tid, men det har været umuligt at formaa den højtærede Indenrigsminister til at gøre noget i den Henseende. Der er sket Henvendelser og Opfordringer til Ministeren fra alle de paagældende Myndigheder i denne Sag. Fra Københavns Magistrat, fra Københavns Borgerrepræsentation, fra de i Distrikterne bestaaende Udvalg, fra selve disse Distrikters Beboere er der sket Henvendelse, kort sagt, der er intet forsømt i Retning af at minde Ministeren om at opfylde den Revisionsbestemmelse, der er indsat i § 5 i disse tre Love. Da saa alt andet ikke nyttede, tillode de samme tre Medlemmer, som have stillet dette Ændringsforslag, sig at indbringe et Lovforslag om denne Sag her i Folketinget, og Folketinget gav denne Sag sin enstemmige Tilslutning ved, at det, uden at forlange Udvalgs Nedsættelse, lod den passere fra 1ste til 2den Behandling. Vi troede derfor, at Sagen var kommen i den rette Gænge. Men vi havde ganske vist ikke regnet med, at den højtærede Indenrigsminister vilde nægte at medvirke til denne Sags videre Fremme. Der er sket flere Henvendelser til ham om at være medvirkende ved Loven, men det har han ikke villet. Han har fremsat det intetsigende Paaskud, at han maatte sætte sig ind i Sagen, hvad han har haft rig Lejlighed til at gøre for lang Tid siden, saa der var ingen Grund til at behandle Sagen paa denne Maade.

Naar noget saadant kan passere, at en Minister nægter eller undlader at fremlægge en saadan Lovrevision i rette Tid, mener jeg, det er nødvendigt, at man sikrer sig herimod, og at det netop ved en Ministeransvarlighedslov bliver nødvendigt, at der udtrykkelig indsættes en Bestemmelse om, at den Minister, der sidder et saadant Revisionspaabud overhørig, kan tiltales og straffes paa den Maade, som er nævnt her i Lovforslagets § 11, nemlig med Bøde eller Fængsel. Jeg tillader mig derfor at anbefale dette lille Ændringsforslag. Den Maade, den højtærede Indenrigsminister er optraadt paa, dette bestemte Eksempel viser, at det er nødvendigt at have en saadan Bestemmelse, og at dette Forhold bliver udtrykkelig nævnt i Loven, saa at man fremtidig kan sikre sig mod, at sligt kan ske.

Deuntzer: I en Lov om Ministeransvarlighed kan man ikke vente at finde selve de materielle Regler, det kommer an paa, nemlig Reglerne om, hvad en Minister kan gøre, og hvad han ikke kan gøre, hvad der kan overskrides, og hvad ikke. Efter Lovens Titel kan man ikke vente at finde andet i Loven end Betingelserne for hans Ansvar og den Straf, der skal paafølge, hvis der begaaes nogen Overtrædelse i saa Henseende. Derfor kan jeg ikke se, at man kan rette nogen Bebrejdelse mod dette Lovforslag, fordi det ikke indeholder noget som helst Bidrag til Fastsættelse af de materielle Regler om en Ministers Handlefrihed som saadan. Jeg finder ikke, at det er en Fejl, jeg mener tværtimod, at Loven ved ikke at indlade sig derpaa har holdt sig indenfor de Rammer, den skulde holde sig indenfor.

Jeg vil ogsaa sige, at naar man venter at finde i Loven et betydningsfuldt Bidrag til Klaringen af vore Retsforhold, tror jeg, man ikke just skal søge dette i § 7 eller § 8. Efter min Mening findes det betydningsfuldeste Bidrag, dette Lovforslag giver, i de Regler, som fastslaa Ministrenes Ansvarlighed, og som navnlig gøre gældende, at det, man har villet udlede af Grundloven — efter min Mening med Urette —, nemlig at Ministrenes Ansvar er bundet til Kontrasignatur, ikke er rigtigt, men at en Ministers Ansvarlighed har et videre Omfang. Jeg finder, at derved, at dette fastslaas, er der vundet noget meget betydningsfuldt, ligesom jeg selvfølgelig heller ikke er blind for, at en nøjagtig Opregning af Overtrædelsestilfældene og den Straf, som paafølger, saavel som flere processuelle Bestemmelser have deres store Betydning.

De Herrer ville deraf se, at det ingenlunde var en Bebrejdelse mod, hvad der staar i § 8, naar jeg ved 1ste Behandling bemærkede — det var Meningen med mine Udtalelser —, at hvis en provisorisk Finanslov tidligere var ulovlig, var den det ogsaa nu efter § 8, og hvis den tidligere kunde udstedes, kunde den ogsaa nu. Med andre Ord, det, jeg vilde fremhæve, var, at da det Spørgsmaal om, hvorvidt en provisorisk Finanslov strider mod Grundloven, maa staa hen, ogsaa efter at § 8 i dette Forslag er vedtagen, maa dette Spørgsmaal afgøres paa samme Maade som før. Det er ikke noget, jeg bebrejder Lovforslaget. Men jeg tilføjede, at det ny, der ved § 8 kom ind, var, at man, selv om man havde overholdt de i Grundloven givne Betingel-